

Kammersgaard: Det ærede Medlem Hr. S.C. Nørgaard, der nugik ned af Talerstolen, spurgte om, hvordan det forholdt sig med den store Skolekommissions Arbejde og udtalte, at den nu har siddet i mange Aar. Jeg har set i Pressen, at det har været omtalt ikke een, men flere Gange, at den store Skolekommission har siddet gennem en meget lang Aarrække. Maa jeg i denne Sammenhæng oplyse, at den blev nedsat ifølge Lov af 21. Februar 1919; den traadte i Virksomhed i April Maaned samme Aar, saa saa overdrevent mange Aar er det ikke, at Skolekommissionen har arbejdet. Men det ærede Medlem føjede til: „for saa vidt den arbejder“. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at den arbejder for fuld Kraft. Maa jeg i denne Forbindelse bemærke, at for saa vidt jeg husker rigtigt, er det i alt Fald ikke de nuværende Oppositionspartier, der er Skyld i, at den store Skolekommissions Virksomhed ikke blev tidsbestemt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg vil gerne med det samme bede den højtærede Indenrigsminister om ikke at lytte til det ærede Medlem Hr. S.C. Nørgaards Raad. Naar jeg gør dette, gør jeg det for det første, fordi de Anker, det ærede Medlem Hr. S.C. Nørgaard fremsatte overfor den nuværende Valglov, var Anker, som — i det store og hele i alt Fald — ogsaa kan fremsættes overfor det Valglovsforslag, som det ærede Medlem i Valglovskommissionen selv har været med til at fremsætte. Den Anke, det ærede Medlem fremkom med overfor den nuværende Valglov f. Eks., at en Mand kan stille sig i Tilslutning til et Parti, han er blevet ekskluderet af, vil man ogsaa kunne fremsætte overfor den Valglov, som det ærede Medlem sammen med andre ærede Medlemmer af hans Parti har været med til at fremsætte i Kommissionen. Jeg vil altsaa ikke blot, fordi det ærede Medlems Motivering ikke var saa særlig god, bede den højtærede Minister om ikke at lytte til dette Raad, men jeg vil ogsaa gøre det af en anden Grund. Det er jo saa, at man aldrig skal understrege for stærkt, at man ikke har Magt til at gennemføre, hvad man har Lyst til; og jeg kan forsikre den højtærede Minister, at med Hensyn til det Valglovsforslag, der er fremkommet i Valglovskommissionen fra Mindretallets Side, kan man være ganske overbevist om, at

det vil den højtærede Indenrigsminister ikke have Magt til at gennemføre.

Christen Ernst Christensen: Jeg ønsker at henvende nogle Ord til den højtærede Landbrugsminister, og jeg skal følge den Henstilling, der kom fra det ærede Medlem Hr. Holm om ikke at skæve til den Side; det vilde heller ikke nytte noget, siden han ikke er til Stede.

Jeg ønsker her at henlede Opmærksomheden paa en Sag, der har stor Betydning for mange af vore Fiskere, og det er jo saa, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa er Minister for Fiskeriet, altsaa har han ogsaa denne Sag under sig. Det er altsaa en Sag af Betydning for Fiskerne i de sønderjydske Landsdele. Den højtærede Minister ved fra den indgaaende Behandling, vi i sidste Samling gav Forslaget til Lov om Kystfredning i de sønderjydske Landsdele, at vi har en anden Strændret, en anden Ret til Benyttelse af Kyststrækningen dernede end i det øvrige Land, en Ret, der gør alt, hvad der hører til Strandbredden, til almen Ejendom, til hvis Goder Almenheden med visse Begrænsninger har en vis Brugsret. Denne Ret har vi holdt i Hævd fra den tidlige Middelalder; den stammer fra Valdemar Sejrs Jydske Lov, der endnu paa visse Omraader er gældende dernede. Denne Ret er der taget Hensyn til i forskellige midlertidige Love, der er indført i Sønderjylland, saaledes i Lov Nr. 339 af 28. Juni 1920 om Saltvandsfiskeriet i de sønderjydske Landsdele. Det bestemmes her, at Retten til at benytte en bestemt Plads til Bundgarn eller Ruser paa Kyststrækningen dernede vedvarer til 14. Februar 1923. Til denne Tid skal denne midlertidige Lov forlænges eller afløses af en fast Lov.

Nu ønsker vore Fiskere meget at faa denne Rettighed til at benytte faste bestemte Pladser, der særlig kommer i Betragtning med Hensyn til Blankaalsfiskeriet, fastlagt, naar denne Lov nu skal revideres i denne Samling. I det gamle Land er Forholdet vist for det meste dette, at Lodsejerne ogsaa har Brugsret til Strandbredden; det er den saakaldte Aalegaardret. I Sønderjylland har vi den frie aabne Kyst med lige Ret for alle; her har altsaa Blankaalsfiskeriet altid været frit. Men da der er Grænser for, hvor mange Ruser der kan anbringes paa en Kyststrækning med Udsigt til lønnende Erhverv, kunde der i gamle Dage opstaa smaa Krige mellem Fiskerne om Pladsen, naar nye Fiskere gjorde Fordring derpaa. De gamle Fiskere ansaa sig for at have hævdvunden